

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 32C/71/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120269556
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Dolníková Žabková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120269556.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Marcelou Dolníkovou Žabkovou, LL.M. v právnej veci žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., IČO: 50 496 166, so sídlom Závodská cesta 3911/24, právne zastúpený: Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., IČO: 36864455, so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a.s., IČO: 31 383 408, so sídlom Karadžičova 17, 825 22 Bratislava, právne zastúpený: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o., IČO: 36 853 186, so sídlom: Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, o zaplatenie 643,27 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 643,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 643,27 Eur od 30.09.2019 do zaplatenia a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica a postúpenou tunajšiemu súdu dňa 02.09.2020 sa žalobca domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 643,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 643,27 Eur od 30.09.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Na odôvodnenie svojho nároku žalobca uviedol, že dňa 03.08.2019 došlo v Bytči k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky BMW X6, EČV: C., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený SEKÁČ, spol. s.r.o., IČO: 00 652 997, so sídlom Hlboké nad Váhom, 014 01 Hlboké nad Váhom (ďalej ako poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Renaukt Scenic, EČV: BI., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Držiteľom vozidla, ktorým bola spôsobená škoda, je Z. C.. Poistná udalosť je evidovaná pod č. 1963626. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie Zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 52/2019 zo dňa 26.08.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky BVMW X3, EČV: C.. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0642019 zo dňa 02.09.2019, splatnú dňa 09.09.2019, na sumu 1.070,- Eur s DPH, t.j. 891,67 Eur bez DPH. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 26.08.2019 do 02.09.2019, t. j. 8 dní, pričom výška denného nájomného predstavovala 130,- Eur s DPH, t.j. 108,34 Eur bez DPH. Vo fakturovanej sume je zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla vo výške 30,- Eur s DPH, t.j. 25,- Eur bez DPH. Poškodený zároveň dňa 02.09.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému, spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. 1963626 zo dňa 03.08.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo

výške 891,67 Eur bez DPH, t.j. 1.070,- Eur s DPH, spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 02.09.2019. Žalobca má za to, že žalovaný skončil šetrenie poistnej udalosti dňa 12.09.2019. Žalovaný dňa 12.09.2019 poukázal na účet žalobcu sumu 248,40 Eur. Krátenie poistného plnenia nebolo zo strany žalovaného žiadnym spôsobom odôvodnené, nezaslal žalobcovi žiadne oznámenie o spôsobe vybavenia poistnej udalosti. Žalovaný krátil poistné plnenie o 643,27 Eur bezdôvodne a neoprávnené. Náklady vo výške 643,27 Eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže bol po uvedenú dobu vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov na poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Žalobca si súčasne uplatňuje úroky z omeškania. Dňa 12.09.2019 bola na účet žalobcu poukázaná suma 248,40 Eur. So zvyškom plnenia je žalovaný v omeškaní od 30.09.2019 (28.09.2019 - sobota), nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považuje takýto postup za nedôvodný, nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok vo výške 643,27 Eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 891,67 Eur, uvedenej na faktúre č. 0642019 za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého poistného plnenia vo výške 248,40 Eur.

3. Žalobca na preukázanie svojho nároku priložil k žalobe Protokol o prenájme náhradného vozidla, Zmluvu o nájme č. 52/2019 zo dňa 26.08.2019, faktúru č. 0642019, Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 02.09.2019, Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 02.09.2019, Čestné prehlásenie poškodeného zo dňa 02.09.2019, Uplatnenie náhrady škody z postúpenej pohľadávky, Detail pohybu Tatra Banka, a.s..

4. Okresný súd Banská Bystrica vo veci vydal dňa 17.04.2020 platobný rozkaz, sp. zn. 25Up/610/2020-, voči ktorému podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote odpor.

5. Žalovaný v odpore uviedol, že že popiera všetky skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré sa týkajú údajného vzniku peňažného nároku voči žalovanému, ktorý je uplatnený v tomto konaní. Žalovaný uznal opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného iba v rozsahu 3 dní (od 26.8.2019 do 28.8.2019) a vo výške 248,40 EUR, ktoré žalobcovi aj uhradil. Zvyšok vo výške 643,27 EUR (domnelá pohľadávka uplatnená v tomto konaní) žalovaný neakceptoval, a to z nasledujúcich dôvodov: - nájomné za náhradné motorové vozidlo za dni 29.8.2019 až 2.9.2019 nemožno považovať za skutočnú škodu, ktorá by vznikla v súvislosti s dopravnou nehodou špecifikovanou v žalobe. Z faktúry za opravu motorového vozidla BMW x6, EČV: C. (motorové vozidlo poškodené dopravnou nehodou) totiž vyplýva, že táto bola vyhotovená už dňa 28.8.2019, tzn. oprava motorového vozidla bola ukončená v uvedený deň (deň dodania tovaru/služby). Dôvod na trvanie prenájmu náhradného motorového vozidla po ukončení opráv poškodeného motorového vozidla (28.8.2019) tak nebol daný a prenájom náhradného vozidla v období po 28.8.2019 nebol nevyhnutný a opodstatnený; - poplatok za pristavenie vozidla nemožno považovať za súčasť skutočnej škody, ktorá by mala byť hradená z povinného zmluvného poistenia, z povinného zmluvného poistenia možno uhradiť iba skutočnú škodu. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky (uverejneným pod č. Rc 7/92) nemožno priznať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou vlastného motorového vozidla. Žalovaný, preto legitímne krátil z poistného plnenia náklady, ktoré by poškodenému vznikli používaním vlastného motorového vozidla; - poškodený nemá nárok na náhradu akýchkoľvek vynaložených výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla, ktoré mu vznikli v súvislosti s poistnou udalosťou, ale iba tých, ktoré sú odôvodnené a účelné. Výška skutočnej škody je teda limitovaná nutnosťou a účelnosťou vynaložených nákladov za prenájom náhradného motorového vozidla. Pri ustálení účelnosti nákladov na požičanie náhradného vozidla je potrebné vychádzať aj z primeranosti ceny za nájom náhradného vozidla. Žalovaný, preto postupoval správne, keď žalobcovi poskytol poistné plnenie pri stanovení dennej sadzby nájomného vo výške 90,- Eur, a to na základe náhodne vybraného cenníka autopožičovne v danej lokalite a v rozhodnom čase. Žalovaný zdôraznil, že poškodené motorové vozidlo bolo k dispozícii už 28.8.2019, avšak žalobca si neodôvodnene uplatňuje nájomné za prenájom náhradného motorového vozidla až do 2.9.2019 (v trvaní ďalších 5 dní od ukončenia opráv na poškodenom motorovom vozidle). Žalobca v konaní nepreukázal dôvodnosť takýchto výdavkov, keďže poškodenému nič nebránilo vyzdvihnúť si svoje motorové vozidlo ihneď po skončení jeho opravy. Takýmto konaním sa iba „umelo“ navyšujú náklady za prenájom náhradného motorového vozidla, a teda výšky škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ktorú má žalovaný (ako poisťovateľ) uhradiť. Poškodený má z poistenia zodpovednosti právo na náhradu

iba preukázaných a účelne vynaložených nákladov. V tomto prípade nie je možné hovoriť o účelnosti výdavkov za prenájom náhradného motorového vozidla v čase, kedy už poškodené motorové vozidlo bolo opravené a prevádzkyschopné. Zároveň skutočnú škodu je pritom potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny prenájmu obdobných vozidiel v danom mieste a čase. Výška tejto náhrady nie je daná akoukoľvek vyplatenou čiastkou nájomného, ale len výškou účelne vynaložených nákladov. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno. S odkazom na § 11 ods. 6 písm. a), ods. 7 a od. 8 ZoPZP žalovaný uviedol, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody za prenájom náhradného motorového vozidla dňa 2.9.2019. Žalovaný splnil listom zo dňa 12.9.2019 podmienku, ktorá v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP vylučuje nárok na uplatnenie úrokov z omeškania. Keďže žalovaný oznamovaciu povinnosť splnil v normatívnej lehote, nie je podľa § 11 ods. 8 ZoPZP povinný žalobcovi uhradiť úroky z omeškania. Eventuálny nárok na úroky z omeškania by mohol žalobcovi vzniknúť až vtedy, ak by žalovaný neplnil poistné plnenie po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody v zmysle § 11 ods. 7 ZoPZP. K predmetnej otázke zaujal totožné stanovisko aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v rozsudku zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 prijal nasledujúci záver: „Zákonodarca v § 11 ods. 6 ZoPZP jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu (OZ). Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 ZoPZP. Z dikcie tohto ustanovenia [§ 11 ods. 6 písm. a),b)] je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovaniu poistnej udalosti...Správnosť záveru poisťovateľa v samotnom vysvetlení, z akého dôvodu odmietol poskytnúť plnenie je pritom irelevantná, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia je poisťovateľ povinný len poskytnúť písomné vysvetlenie a toto doručiť poškodenému, čo v predjednanom prípade žalovaná ako poisťovateľ v lehote troch mesiacov aj splnila. To, že žalovaná neodôvodnila odmietnutie poistného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnila vôbec a následne prijať záver, že nesplnením tejto povinnosti sa dostala v zmysle § 11 ods. 8 ZoPZP do omeškania...“. Predmetný záver zaujal Najvyšší súd SR opakovane, a to aj v rozsudku zo dňa 26.2.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017 (predmetné rozsudky prikladáme v prílohe). Žalovaný preto namieta aj uplatnenie úrokov z omeškania, ktoré je v celom rozsahu nedôvodné. Žalovaný namieta aj nárok na zaplatenie paušálnych nákladov za uplatnenie pohľadávky vo výške 40,- Eur. Ak by totiž aj uplatnený nárok žalobcu na úroky z omeškania existoval (čo žalovaný odmieta), vznikol by na základe občianskoprávneho vzťahu, a nie obchodnoprávneho. Preto sa žalobca nesprávne domáha aj zaplatenia paušálnych nákladov za uplatnenie pohľadávky, keďže ich právny režim je stanovený nariadením Vlády SR č. 21/2013 Z. z, ktorý je vykonávacím predpisom ObZ. Žalovaný sa domáha, aby príslušný súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odpor považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Uviedol, že existenciu svojej aktívnej legitímácie odvodzuje od ust. § 524 Občianskeho zákonníka, poukázal na § 580 Občianskeho zákonníka a napr. na Uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017. V záujme právnej istoty pri posúdení vecnej legitímácie žalobcu vo väzbe na otázku, či reálne došlo k vzniku nákladov u poškodeného za prenájom náhradného vozidla, je potrebné vychádzať zo Zmluvy o postúpení pohľadávky ako inomínatnej zmluvy, ktorú uzatvoril poškodený ako postupca so žalobcom ako postupníkom, ktorý bol zároveň prenajímateľom náhradného motorového vozidla. Predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu budúcej pohľadávky z titulu nákladov na prenájom vozidla (budúcej škody) a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom vozidla a žalobcom ako prenajímateľom vo forme započítania vzájomných pohľadávok (nájomného a odplaty za zmluvné postúpenie budúcej pohľadávky) s tým, že podľa zmluvy si žalobca bude postúpenú pohľadávku vymáhať svojim menom na svoj účet (obdobne Krajský súd Bratislava, sp. zn. 2Cob/134/2014 zo dňa 05.05.2015). V danej veci je relevantná skutočnosť, že poškodený bol nútený v súvislosti so škodovou udalosťou zabezpečiť si náhradné vozidlo, čím mu vznikol záväzok voči prenajímateľovi preukazovaný vystavenou faktúrou, ktorý záväzok vysporiadal poškodený spôsobom nahradzujúcim platenie - započítaním vzájomných pohľadávok s prenajímateľom, so súčasným postúpením práva poškodeného nájomcu uplatňovať si nárok z titulu nákladov na prenájom vozidla priamo prenajímateľom voči poisťovni. Tzn. že účastníci zmluvy o prenájme vozidla sa dohodli, že nájomca svoj záväzok zaplatiť nájomné a prenajímateľ svoj záväzok zaplatiť cenu za postúpenú budúcu pohľadávku vysporiadajú započítaním, aby sa tak predišlo dvojitému plneniu s negatívnym dopadom na postavenie poškodeného, ktorý by musel najskôr zaplatiť nájomné a následne po zinkasovaní ceny za postúpenie pohľadávky túto postúpiť prenajímateľovi ako postupníkovi. Vo vzťahu k aktívnej vecnej legitímácii žalobca poukazuje na Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019 sp. zn. 14Cob/55/2019, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.09.2019 sp. zn. 8Co/132/2019 a Rozsudok

Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019 sp. zn. 9Co/300/2018. Tvrdenie žalovaného, v zmysle ktorého žalobcom uplatnený nárok nevyplýva zo zákona o PZP, ani z Občianskeho zákonníka, je podľa žalobcu nepravdivé. Nároky, ktoré sú hrazené z povinného zmluvného poistenia, sú vymedzené v ustanovení § 4 ods. 2 zákona o PZP. Nárok na náhradu peňažnej čiastky zodpovedajúcej nájomnému za užívanie náhradného vozidla z povinného zmluvného poistenia sa opiera o ustanovenie § 4 ods. 2 písm. b) zákona o PZP. Podmienky vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla upravujú príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka. Okruh podmienok vzniku nároku na náhradu škody sa v realite odlišuje podľa toho, či podľa skutkových okolností dopravnej nehody bude za túto zodpovedať prevádzateľ vozidla podľa ustanovenia § 427 OZ alebo vodič vozidla podľa ustanovenia § 420 OZ. Z dikcie ustanovenia § 4 ods. 1 o PZP vyplýva, že okruh subjektov je určený univerzálne tak, že poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každú osobu za predpokladu, že je daná jej zodpovednosť za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Podľa konkrétnej situácie sa teda zmluvné poistenie môže vzťahovať na osoby, ktoré za škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 427 OZ (t. j. objektívna zodpovednosť prevádzateľa motorového vozidla), ale aj na osoby, ktoré za predmetnú škodu zodpovedajú podľa ustanovenia § 420 OZ (t. j. subjektívna zodpovednosť vodiča vozidla založená na princípe zavinenia). S poukazom na uvedené a na § 442 ods. 1 OZ a § 15 ods. 1 zákona o PZP je žalovaný v subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a teda je daná jeho pasívna vecná legitímácia. Poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, a to primárne v súvislosti so zabezpečením svojich súkromných i pracovných potrieb. Nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. K námietke žalovaného, v ktorej spochybňuje účelnú dobu prenájmu náhradného vozidla, žalobca uvádza, že vozidlo poškodeného muselo zotrvať v autoservise až do vystavenie krycieho listu. Žalovaný uznal opodstatnenosť nároku žalobcu na náhradu nájomného iba v rozsahu 3 dní (od 26.08.2019 do 02.09.2019), pričom za obdobie od 29.08.2019 do 02.09.2019 považuje nárok žalobcu za nedôvodný, keď oprava motorového vozidla mala byť k uvedenému dňu ukončená. Žalobca v tejto súvislosti súdu predkladá potvrdenie autoservisu, z ktorého vyplýva, že poškodené vozidlo bolo poškodenému vydané autoservisom dňa 04.09.2019, a to po ukončení opravy a doručení krycieho listu zo strany žalovaného. Z judikatúry vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté náhradné vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca či likvidátora žalovaného o možnej dobe trvania opravy poškodeného vozidla (napr. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 04.04.2013, sp. zn. 27Cb/260/2011). Žalovaný berie do úvahy reálnu dobu, počas ktorej bol poškodený v dôsledku ním nezavineného konania vylúčený z užívania vozidla. Poškodený v danom prípade nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť dobu trvania opravy poškodeného vozidla, resp. jeho zotrvanie v autoservise. Bezodkladne po tom, ako bol poškodený informovaný o možnosti prevzatia opraveného vozidla si toto aj vyzdvihol a náhradné vozidlo vrátil hneď, ako mu bolo opravené vozidlo vrátené autoservisom. Postup prác v servise je závislý aj od ďalších faktorov, akými sú napríklad počet objednávok, personálne obsadenie a technická vybavenosť servisu, pričom ide o objektívne okolnosti, ktoré nie sú závislé od vôle a konania poškodeného. Žalobca namietol argumenty žalovaného, ktorými žalovaný spochybnil výšku denného nájomného (90,- Eur). Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému žalobca poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). K namietanému nároku na poplatok vo výške 25,- Eur bez DPH žalobca uviedol, že tento poplatok je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom vozidla, a preto je žalovaný povinný ho uhradiť. Dojednanie poplatku bolo súčasťou zmluvy o nájme č. 52/2019, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a aj si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou, a preto žalobca považuje toto krátenie za svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Uvedený poplatok predstavuje náklady, ktoré nepochybne vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poisťnou udalosťou, v dôsledku ktorej vznikla škoda na vozidle, ktoré bolo predmetom opravy a nebyť tejto poisťnej udalosti, k vzniku týchto nákladov

by vôbec nedošlo. Vo vzťahu k vyhodnoteniu účelnosti a nutnosti vynaloženia týchto nákladov žalobca poukázal na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Ku kráteniu poistného plnenia o tzv. prevádzkové náklady vo výške 21,60 Eur žalobca uvádza, že dôvod krátenia žalovaný nepreukázal. Uvedená položka by mala predstavovať náklady, ktoré by poškodenému vznikli prevádzkou jeho vlastného vozidla.

7. Žalovaný v duplike zo dňa 25.09.2020 vo svojich tvrdeniach zotrval na skutočnostiach, uvedených v odpore proti platobnému rozkazu.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 10.06.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalovaného v podaní, doručenom súdu dňa 09.06.2021 uviedol, že súhlasí s vykonaním pojednávania v neprítomnosti žalovaného, ako aj jeho právneho zástupcu. Právna zástupkyňa žalobcu na pojednávaní uviedla, že suma 40,- Eur bola zo strany žalobcu uplatnená neoprávnené a v tejto časti berie žalobca žalobu späť. Súd následne na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise.

9. Súd na posudzovaný prípad aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia: § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z..

10. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 02.09.2019 došlo k postúpeniu pohľadávky z poškodeného na žalobcu v celkovej výške 891,67 Eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0642019, vystavenej postupcovi ako nájomcovi náhradného vozidla. Postúpenie pohľadávky poškodený oznámil žalovanému.

11. Súd zároveň konštatuje, že je daná i pasívna vecná legitímácia žalovaného v tomto konaní, kde žalovaný je subjektom povinným z hmotnoprávneho vzťahu, o ktorý v konaní ide, a to vzhľadom na skutočnosť, že poškodený bol v rozhodnom čase poistený u žalovaného.

12. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že poškodený si požičal osobné motorové vozidlo zn. BMW X3, EČV: C. od žalobcu na základe písomnej zmluvy o nájme č. 52/2019 zo dňa 26.08.2019, v ktorej si žalobca a poškodený dohodli dobu nájmu a výšku nájomného. Doba nájmu bola dohodnutá na obdobie od 26.08.2019 do 02.09.2019, s denným nájomným 140,- Eur, zmluvné nájomné 130,- Eur. Po skončení doby nájmu vystavil dňa 19.09.2019 prenajímateľ (žalobca) nájomcovi (poškodenému) faktúru č. 0642019 za prenájom vozidla v dĺžke 8 dní v celkovej výške 866,67 Eur bez DPH (t.j. 1,040,- Eur s DPH) a poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla v sume 25,- Eur bez DPH (t.j. 30,- Eur s DPH), t.j. spolu 891,67 Eur bez DPH (t.j. 1.070,- Eur s DPH).

13. Z Detailu pohybu Tatra banka, a.s. a z tvrdenia žalobcu, ktoré nebolo v konaní rozporované, takže túto skutočnosť súd vyhodnotil ako nespornú, mal súd preukázané, že žalovaný poukázal žalobcovi náhradu škody za prenájom vozidla sumu vo výške 248,40 Eur.

14. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.09.2019, predloženom žalovaným, vyplýva, že skutočná škoda bola žalovaným určená vo výške 248,40 Eur, ktorú žalovaný poukázal žalobcovi. Ďalej z predmetného oznámenia vyplýva, že žalovaný uznal nárok žalobcu od 26.08.2019 do 02.09.2019, teda do dňa ukončenia opravy poškodeného vozidla, spolu za 3 dni a uznal výšku denného nájomného na základe ponuky zistenej v lokalite na 90,- Eur bez DPH.

15. V konaní bolo nesporné, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, ktorého držiteľom v čase nehody bol poškodený A. C. (uvedená skutočnosť vyplýva z Oznámenia o poistnom plnení). Táto škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného.

16. Keďže žalobca fakturoval predmetnou faktúrou sumu 891,67 Eur bez DPH (t.j. 1.070,- Eur s DPH) a z predložených dokladov a tvrdení vyplýva, že žalovaný vyplatil poistné plnenie vo výške 248,40 Eur, je zrejmé, že žalovaný krátil plnenie o sumu 643,27 Eur, čo predstavuje sumu žalovanú v tomto konaní. Z Oznámenia o poistnom plnení zo dňa 12.09.2019 vyplýva, že žalovaný priznal žalobcovi na zapožičanie

náhradného vozidla 3 dni, teda zo strany žalovaného došlo ku kráteniu v počte 5 dní, ktorá skutočnosť bola medzi stranami sporu sporná. Zároveň z uvedenej listiny vyplýva, že žalovaný určil výšku denného nájomného v sume 90,- Eur bez DPH/deň.

17. Súd konštatuje, že v danom prípade je dôležitá skutočnosť, že v posudzovanom prípade ide o prenájom vozidla z dôvodu, že poškodený nemohol využívať vlastné vozidlo z dôvodu jeho opravy.

18. Ku kráteniu plnenia na základe počtu dní, počas ktorých mal poškodený prenajaté náhradné vozidlo od žalobcu, súd uvádza, že žalovaný v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Súd konštatuje, že zo strany žalovaného nebol dôvod na krátenie plnenia v tejto časti (predstavujúcej sumu žalovanú v tomto konaní), nakoľko ide o náklady spojené s prenájomom vozidla.

19. K účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným z dopravnej nehody súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Ako vyplýva z Čestného prehlásenia poškodeného, náhradné vozidlo mal zapožičané z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 25.04.2019 až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásil, že po dobu opravy jeho vozidla nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutný. Súd dodáva, že poškodený nezavinil poškodenie. Pri posudzovaní nutnosti a účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

20. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať svoje motorové vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré však v dôsledku poškodenia nemohol dočasne používať. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený vynaloží náklady na prenájom náhradného vozidla a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. V tejto súvislosti súd poukazuje na ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej poškodený má nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 9.6.2015, sp. zn. 1Cob/85/2015).

21. „Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu,...“ (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014,...). Podľa názoru súdu ide v danom prípade o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla a tieto náklady spojené s prenájomom sú kryté povinne zmluvným poistením žalovaného. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia. Nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, podľa názoru súdu bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu, z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, ktoré bolo preukázané, že bolo zaplatené, patrí do právneho nároku poškodenia. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájomu ktorého bol poškodený donútený poistnou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, prípadne aj vyššie náklady v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu

nutne a účelne vynaložených nákladov. To, že takáto škoda v majetkovej sfére poškodeného ako právneho predchodcu žalobcu aj nastala, bolo preukázané tým, že došlo k úhrade nájomného, a to vo forme započítania s pohľadávkou prenajímateľa. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájom náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

22. Keďže súd dospel k záveru, že v časti o zaplatenie sumy 40,- Eur (nárok žalobcu na zaplatenie paušálnych nákladov za uplatnenie pohľadávky) spolu s uplatneným úrokom z uvedenej sumy je nárok žalobcu nepreukázaný a nedôvodný, žalobu v tejto časti zamietol (výrok II.).

23. Na základe vyššie uvedených skutočností dospel súd k záveru, že žaloba je dôvodná vo vzťahu k nároku žalobcu o zaplatenie istiny vo výške 643,27 Eur. Žalobca fakturoval poškodenému za prenájom náhradného vozidla sumu vo výške 891,67 Eur bez DPH (t.j. 1.070,- Eur s DPH), a to na základe zmluvy o nájme. Uvedená fakturovaná suma pozostávala z nájomného za 8 dní vo výške dohodnutého zmluvného nájomného 108,34 Eur bez DPH (t.j. 130,- Eur s DPH), a z poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH (t.j. 30,- Eur s DPH). Vzhľadom na vykonané dokazovanie má žalobca nárok na plnú sumu dohodnutého nájomného za 8 dní, t.j. 8 x 108,34,- Eur (866,67 Eur bez DPH), ako aj na poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 25,- Eur bez DPH, t.j. spolu 891,67 Eur bez DPH. Keďže žalovaný poukázal žalobcovi sumu vo výške 248,40 Eur, ktorá skutočnosť nebola v konaní sporná, má žalobca nárok na zaplatenie istiny vo výške 643,27 Eur (výrok I.).

24. Žalobca si uplatnil voči žalovanému aj úrok z omeškania od 30.09.2019 do zaplatenia. Tento nárok odôvodnil tým, že dňa 12.09.2019 bola na účet žalobcu poukázaná suma 248,40 Eur. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní odo dňa 30.09.2019 (28.09.2019 - sobota), nakoľko je povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie.

25. Vo vzťahu k uplatneným úrokom z omeškania súd konštatuje, že žalobcovi priznal okrem nároku na istinu aj nárok na uplatnený úrok z omeškania. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. sa týka len prípadu omeškania poisťovateľa s plnením jeho nepeňažnej povinnosti podľa § 11 ods. 6 predmetného zákona, riadne a včas začať a skončiť prešetrovanie poistnej udalosti a jeho výsledky riadne oznámiť poškodenému. Nezaobera sa naopak omeškaním poisťovateľa so splnením jeho inej právnej povinnosti peňažného charakteru, a to včas a riadne poskytnúť poškodenému plnenie náhrady škody, ktoré poisťovateľovi riadne preukázal. Ustanovenie § 11 ods. 8 zák. č. 381/2001 Z. z. nevyklučuje vznik nároku poškodeného na úroky z omeškania pri samotnom omeškaní s poskytnutím peňažného plnenia náhrady škody zo strany poisťovateľa, a preto nie je možné na základe tohto ustanovenia v takomto prípade nárok na úrok z omeškania u poškodeného vylúčiť. Predmetné ustanovenie neurčuje, že poškodený má nárok na úroky z omeškania len v prípade v ňom uvedenom (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020 sp zn. 8Co/24/2020-133). Na základe uvedeného súd priznal žalobcovi i nárok na úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 643,27 Eur od 30.09.2019 až do zaplatenia, keďže žalovaný sa do omeškania s plnením dostal uplynutím 15-dňovej lehoty na zaplatenie poistného plnenia (výrok I.).

26. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Keďže žalobca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti (40,- Eur), súd mu proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok III.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).